

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności dorozumianego odrzucenia wniosku potwierdzającego skarżącą;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca dąży do stwierdzenia nieważności dorozumianej decyzji Komisji odrzucającej złożony zgodnie z rozporządzeniem nr 1049/2001⁽¹⁾ wniosek skarżącej w przedmiocie dostępu do pewnych dokumentów dotyczących negocjacji handlowych pomiędzy UE i Indiami.

W uzasadnieniu niniejszej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

Po pierwsze skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła rozporządzenie nr 1049/2001 nie udzielając odpowiedzi na jej wniosek potwierdzający w wymaganym terminie.

Po drugie skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła rozporządzenie nr 1049/2001 i traktat odrzucając w sposób dorozumiany jej wniosek potwierdzający bez podania żadnych powodów lub bez podania powodów zgodnie ze standardami wymaganymi przez traktat i Trybunał.

Po trzecie skarżąca podnosi, że nie udzielając odpowiedzi na wniosek potwierdzający Komisja naruszyła istotny wymóg proceduralny lub prawo.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2010 r. — Zucchetti Rubinetteria przeciwko Komisji

(Sprawa T-396/10)

(2010/C 301/81)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Zucchetti Rubinetteria SpA (Gozzano, Włochy) (przedstawiciele: M. Condinanzi i P. Ziotti, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżonej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- posiłkowo, zniesienie lub obniżenie nałożonej na skarżącą grzywny;
- także posiłkowo, obniżenie kwoty grzywny poprzez uwzględnienie wniosku o wzięcie pod uwagę okoliczności łagodzących na podstawie pkt 29 wytycznych w sprawie metody obliczania grzywien;
- w każdym razie, obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszego postępowania jest ta sama decyzja, która jest przedmiotem sprawy T-368/10 Rubinetteria Cisał przeciwko Komisji.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych, które podniesiono w wyżej wymienionej sprawie. W szczególności skarżąca twierdzi, że produkty, o których mowa w decyzji, należą do trzech odrębnych rynków, że Zucchetti jest obecna jedynie na rynku armatury i że w decyzji Komisji nie zdefiniowano na wstępie właściwego rynku. Decyzja zawiera także błędy w zakresie oceny obszaru geograficznego rynku oraz skutków kartelu dla funkcjonowania rynku.

Skarżąca dodaje, że rekonstrukcja porozumień lub uzgodnionych praktyk, która doprowadziła Komisję do wniosku, że skarżąca uczestniczyła w pojedynczym, złożonym i ciągłym naruszeniu art. 101 TFUE, jedynie na podstawie zachowań o znamionach zмовy, jakie miały miejsce we Włoszech, jest wadliwa, a sformułowane wnioski nie zostały uzasadnione. Komisja nie wykazała bowiem w żaden sposób, że skarżąca miała świadomość bezprawności postępowania innych przedsiębiorstw, którym zarzucane jest uczestnictwo w kartelu.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2010 r. — ara przeciwko OHIM — Allrounder (Przedstawienie obuwia sportowego z literą A na boku)

(Sprawa T-397/10)

(2010/C 301/82)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ara AG (Langenfeld, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Gail)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Allrounder SARL (Saarburg, Francja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie R 1543/2009-1;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Allrounder SARL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający obuwie sportowe z literą „A” na boku dla towarów i usług należących do klas 16, 18 i 25

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny krajowy znak towarowy „A” dla towarów należących do klas 9, 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Odrzucenie odwołania jako niedopuszczalnego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 81 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ Izba Odwoławcza dopuściła się błędu wychodząc z założenia, że opisana przez przedstawicieli skarżącej organizacja biurowa nie wskazuje na to, iż zastosowano się do wymaganego w niniejszym przypadku stopnia staranności i w konsekwencji nie uwzględniając wniosku o przywrócenie terminu na wniesienie odwołania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2010 r. — Fapricela — Indústria de Trefilaria przeciwko Komisji

(Sprawa T-398/10)

(2010/C 301/83)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Fapricela — Indústria de Trefilaria, S.A. (Ançã, Portugalia) (przedstawiciele: M. Gorjão-Henriques i S. Roux, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2010 r. w sprawie postępowania zgodnie z art. 101 TFUE i z art. 53 porozumienia EOG (Sprawa COMP/38.344 — Stal sprężająca) w zakresie dotyczącym skarżącej.
- Znaczne obniżenie kwoty nałożonej grzywny.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzja zaskarżona przez stronę skarżącą w ramach niniejszego postępowania jest tożsama z decyzją stanowiącą przedmiot skargi w sprawie T-385/10 ArcelorMittal Wire France i in. przeciwko Komisji.

W swej skardze skarżąca podnosi, że:

- i) zaskarżona decyzja zawiera braki w uzasadnieniu, które wpływają na prawo do obrony skarżącej i leżą u podstaw sprostowania tej decyzji. Skarżąca uważa w tym względzie, że sprostowanie jest nieskuteczne, uwzględniając że uznanie błędów dotyczących okoliczności faktycznych przez Komisję godzi w pełne wykonywanie prawa do obrony skarżącej i podważa przedmiot niniejszej skargi; z drugiej strony daje Komisji dodatkową możliwość wydania nowej decyzji zmieniającej przy uwzględnieniu argumentów dotyczących okoliczności faktycznych i prawnych przedstawionych przez przedsiębiorstwa uczestniczące w tej sprawie;
- ii) Komisja nie wykazała, że skarżąca wiedziała lub powinna logicznie wiedzieć o istnieniu nieiberyjskich karteli, a zatem nie można było przypisać skarżącej odpowiedzialności za jednolite i ciągłe naruszenie ukazane w zaskarżonej decyzji;

Oraz tytułem żądania ewentualnego, że:

- iii) Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności i zasadę równego traktowania wymierzając, w sposób w jaki to uczyniła, grzywnę nałożoną na omawiane przedsiębiorstwo, a zatem należy zmniejszyć tę kwotę;
- iv) Komisja błędnie obliczyła czas trwania uczestnictwa skarżącej w naruszeniu nie uwzględniając okresu, w którym tymczasowo usunęła się ona z kartelu;
- v) Komisja popełniła błędy w ustaleniach faktycznych i naruszyła zasadę równego traktowania odmawiając uznania, że skarżąca nie była w stanie zapłacić grzywny.